

rights struggle – equal exhibition opportunities for artists of color and women, and expanded legal rights for all artists. This reform agenda was summarized, refined and deranged during “Open Hearings” in which artists and critics spoke.

Julie Ault

Julie Ault er billedkunstner, forfatter, researcher og foredragsholder. Hun bor og arbejder mest i New York og er lige nu i Malmö. Hun er mest kendt for sit arbejde i gruppen Group Material. Hun har skrevet bøgerne “Alternative Art New York 1965-85 – a Cultural Politics Book for the Social text Collective”, “Felix Gonzales-Torres og Andres Serrano America: And Other Work” samt som redaktør og bidrager til “Art Matters: How the Culture Wars Changed America.” Udover at skrive og redigere bøger, arbejder og udstiller Julie Ault over hele verden. See also: ‘Sister Corina’

b

Brainstormers

Feminist activists...

.....
.....
.....
<http://www.brainstormersreport.net/>

Semiha Berksoy

Tyrkisk kunstner og operasanger født i Istanbul i 1910, der turde at gå imod strømmen og de kulturelle koder i sin samtid.

Rosa Bonheur

(1822–1899) one of the most successful French painters of her time. She loved women and animals, slept with the former and painted the latter. She was one of the first women to wear pants, to do this she needed a permit from her doctor. She and her life partner took vacations together in drag, as it afforded them the freedom denied to women travelling alone. She was involved in the early women's movement. I USA finns en djurkyrkogård uppkallad efter henne, Rosa Bonheur Memorial Park.

C

Sister Corita

American nun, activist and visual artist, 1918–1986. She revolutionized graphic design in the early days of pop art. She worked with political statements as the dominant part of her works. She arranged work-

shops, demonstrations and marches for women and made the art school Immaculate Heart Community, Los Angeles.

In 2006 Julie Ault published a book about Sister Corita and in 2007 she curate the exhibition “Wet and Wild: The Spirit of Sister Corita” at Signal, Malmö.

d

e

Valie Export

Valie Export is a Viennese performance artist who worked with the Actionists and catalogued their events. She did her own confrontational body art, with a philosophy of “Feminist Actionism,” inviting people to touch her in the street. She issued “written manifestos predicting with vengeance the future of women’s art” and made important theoretical contributions to communicating a personal feminism in performance. She felt that it was important politically to create art. “I knew that if I did it naked, I would really change how the (mostly male) audience would look at me.”

f

Foreningen JA!

JA! är en förening som skapar gynnsamma förhållanden för konstnärer vars verksamhet bidrar till att störta patriarkatet.

JA! är en separatistisk förening för feministiska konstnärer.

JA!s målsättning är att störta konstpatriarkatet genom att göra en strukturell omfördelning av tillgången på tid, plats och pengar inom konstområdet.

JA! nöjer sig inte med en diskussion.

JA! arbetar på flera plan samtidigt:

JA! ser till att hålla sig ajour med våra medkonstnärers situation genom att samla in fakta i form av statistik och genom att föra en dialog med såväl konstnärer, kuratorer, gallerier som institutioner.

JA! verkar för att sprida fakta och könsuppdelad sta-

tistik.

JA! möjliggör effektivare utbyte mellan de konstnärer som arbetar med feministiska frågor, genom att upprätta en sambandscentral på internet. Hemsidans innehåll kommer att formars utifrån medkonstnärernas önskemål.

JA! – JämlikhetsAvtal

<http://foreningenja.blogspot.com>

Andrea Fraser

Amerikansk performancekonstnär född 1965.

Mest uppmärksammas för sina exhibitionistiska performancekonster ser Andrea Fraser sig själv helst som institutionskritiker. Ändå ligger mycket av hennes styrka just i rollen som performancekonstnär. I syfte att dekonstruera den hierarkiska ordningen mellan olika aktörer intar hon olika positioner och agerar som konstnär, curator, docent, konstsamlare, reporter och besökare. Ibland förekommer flera karaktärer i samma performance där hon ofta utgår från ett tal skrivet av henne själv baserat på klichéartade uttalanden från olika diskurser inom konstens fält.

I verket museumtalks spelar hon rollen av guide på ett museum. Hon leder en grupp besökare igenom museet, uppmärksammar ett verk här, en arkitektonisk detalj där och plötsligt befinner sig hela gruppen utomhus och Fraser fortsätter att berätta stadens mörka koloniala bakgrund och rasistiska samtid. I ett annat museumtalk leder hon besökarna till personalutrymmet där Fraser med samma uttryck berättar om vilka dåliga arbetsförhållanden som råder på platsen.

Coco Fusco

Coco Fusco is a New York-based interdisciplinary artist and writer. She has performed, lectured, exhibited and curated around the world since 1988.

She is currently developing a series of new performances and videos about the role of female interrogators in the War on Terror.

www.cocofusco.com

.....
.....
.....
.....

g

Olympe de Gouges

In 1774 she wrote the anti-slavery play L'Esclavage des Nègres (Negro Slavery). Because she was a woman and because of her controversial subject, the play went unpublished until 1789 at the start of the French Revolution. She also wrote on such gender-related topics as the right of divorce and the right to sexual relations outside of marriage.

A passionate advocate of human rights, Olympe de Gouges greeted the outbreak of the Revolution with hope and joy, but soon became disenchanted, in that the fraternité of the Revolution was not extended to women (that is, that equal rights were not extended to women).

“A woman has the right to mount the scaffold. She must possess equally the right to mount the speaker’s platform.”

In response to the Declaration of the Rights of Man and of the Citizen, she wrote the Déclaration des droits de la Femme et de la Citoyenne (“Declaration of the Rights of Woman and the Female Citizen”), the first declaration of truly universal human rights.

http://en.wikipedia.org/wiki/Declaration_of_the_Rights_of_Woman_and_the_Female_Citizen

Group Material

Gruppen blev oprindeligt grundlagt i et forsøg på at modarbejde ideen om den singulære 'geniale' kunstner, der producerer singulære objekter til et defineret kunstmarked. Stik imod disse (dengang absolut overvejende) idéer om hvad kunst og kunstnere er, ønskede Group Material at arbejde med kollektive kreative processer der producerede kunst som videns-, research-, og erfarings-baseret, der også kunne fungere som eksplicit kritik af bestående samfundsordener. I forlængelse heraf søgte Group Material også at ændre den måde kunst-projekter

blev vurderet på (anset som 'god' eller 'dårlig' kunst) og de kredse, kunst blev distribueret til (publikum) – i følge gruppen to sider af samme sag. Gruppens primære udstillingsform var til at begynde med midlertidigt lejede butiksvinduer, billboards, togpersoner, vægge og reklamer, men udviklede sig hurtigt til rumlige udstillinger i forskellige, uventede omgivelser og rum, både offentlige og private.

Guerrilla Girls

En amerikansk anonym konstaktionsgrupp som bildades 1985. Gruppens medlemmar antog döda konstnärers namn som Frida Kahlo och Käthi Kollowitz och bar gorillamasker, än idag har de lyckats hålla sin identitet skyddad.

“We’re feminist masked avengers in the tradition of anonymous do-gooders like Robin Hood, Wonder Woman and Batman. How do we expose sexism, racism and corruption in politics, art, film and pop culture? With facts, humor and outrageous visuals. We reveal the understorey, the subtext, the overlooked and the downright unfair.”

.....
.....
.....
.....

h

Sharon Hayes

Over the past ten years, Sharon Hayes has been engaged in an art practice that moves between multiple mediums—video, performance, installation—in an ongoing artistic investigation into the relations of history, politics and space to the process of individual and collective subject formation. To this aim, she employs conceptual and methodological approaches borrowed from artistic and academic practices such as theater, film, anthropology, linguistics, and journalism.

<http://www.shaze.info/>

High Heel Sisters

A feminist artist group founded in 2002, the group stopped their collaboration in 2007...

.....
.....
.....
.....

i

Sanja Ivekovic

Sanja Ivekovic född 1949 i Zagreb och har sedan 70-talet utvecklat ett kritiskt och innovativt

konstkoncept och framstår idag som en av de mest betydelsefulla konstnärerna från det forna Jugoslavien. Som föregångare i sitt hemland, inom feministisk konst såväl som videokonst, fungerar hon idag som en inspirationskälla för många unga konstnärer.

Verket Gen XX består av reklambilder på välkända fotomodeller. Bilderna läses först som vanliga reklamannonser, men innebörden vidgas genom de tillagda texterna som presenterar namnen på ett antal nationella hjältnor från den anti-fascistiska kampen under andra världskriget. Dessa kvinnor var välkända för generationen som växte upp i Titos socialistiska Jugoslavien och genom GEN XX återintroducerar Ivekovic dessa kvinnor för dagens unga kroater.

.....
.....
.....
.....

the decidedly local La Puente de Galisteo in her home community in Galisteo, New Mexico. She has infused aesthetics with politics, and disdained disinterestedness for ethical activism.

Annika Lundgren

Annika Lundgren har bland annat lavet projecterne "The lecture series", "One woman radio", "Pin-up calendar 2000", "Public Educational tours" og "Magic & politics."

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

<http://www.annikalundgren.net>

m

MFK

Malmö Fria Kvinnouniversitet är ett universitet för och av personer som identifierar sig eller er blevet identificerat som kvinnor.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

<http://mfkuniversitet.blogspot.com>

Tracy Moffatt

Tracey Moffatt är född, uppvuxen och utbildad i Australien, hennes konstnärliga språk utgår ofta från populärkulturen. Hon placerar gärna sitt uttryck precis mitt emellan dikten och verkligheten. Hennes etniska identitet som halvt vit, halvt aborigin speglas som ämne i hennes framförallt tidiga verk. De australiensiska myndigheternas övergrepp på landets urbefolkning fann bland annat uttryck i den lagstiftning som sanktionerade bortadoptionen av aboriginbarn till vita familjer. Tracey Moffatt var ett

av dessa barn. Ett antal av hennes fotografiska serier behandlar kolonialmaktens förtryck av aboriginbefolkningen.

Mujeres Creando

Är ett anarkafeministiskt kollektiv med bas i La Paz, Bolivia. Fokus för diskussion och aktion är genus, sexualitet, klass och etnicitet. Mest kända är gruppen för sin graffiti men de driver även ett kulturcenter, sänder egenproducerad tv, publicerar eget och andras material och arbetar med direkt-aktion. Huvudmål för kritik/attack är: nyliberaler, självgod vänster-machon och mainstream feminister.

Hemsida på spanska:

<http://www.mujerescreando.org/>

Intervju på engelska:

[http://zmagsite.zmag.org/JulAug2006/darb0706.html/](http://zmagsite.zmag.org/JulAug2006/darb0706.html)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Mujeres Publicas

Argentinsk aktionsgrupp med bas i Buenos Aires, gruppen bildades 2003. De arbetar kring ämnen som t ex normativitet, rätten till abort, lesbofobi, fattigdom med billiga material som papper, tändstick-saskar, ballonger och tepåsar.

I enkäten "den heterosexuella gruppen i Argentina" får förbipasserande svara på frågor som: Är du heterosexuell? Hur kom du på att du var heterosexuell? Har du berättat på din arbetsplats att du är heterosexuell? Tycker du att heterosexuella ska få adoptera?

www.mujerespublicas.com.ar

Ulrike Muller

Är en av medlemmarna i Ittr. Hon har även gjort projektet "re:tracing – the feminist art program". The Feminist Art Program grundades i Kalifornien 1970 av Judy Chicago och ett år senare flyttade utbildningen in på Kaliforniens Konstakademi i Los Angeles och kom att utgöra en kvinnoseparatistisk

parallell konstutbildning. Programmet fanns i 5 år och många kvinnor deltog. I nutid har Muller skrivit till några av deltagarna för att fråga hur deras upplevelse var, vad programmet betydde för dom och om det hjälpte dom i deras karriär (så som det var menat att göra). Brevsvaren ger mångtydiga svar, här är ett citat: "my experience in the Program was formative, giving structure, discipline, and experience to the rest of my life commitment to feminism activism. It was a political leadership training program, if you were able to take it that way." (Mira Schor). Läs alla brev:

www.encoore.at/retracing/index2.html

n

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

o

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

p

PAD/D

Q. What is the Political Art Documentation/Distribution (PAD/D) Archive?

A. Political Art Documentation/Distribution, an artists' collective conceived by Lucy Lippard in 1979, was active through 1988. Its archive was organized by Barbara Moore and Mimi Smith and donated to the Library of MoMA in 1989. PAD/D's stated goal was to:

"provide artists with an organized relationship to society, to demonstrate the political effectiveness of image making, and to provide a framework within which progressive artists can discuss and develop alternatives to the mainstream art system."

The Archive focuses upon the decade 1979-1990, with some material dating from the early 1960s. The collection is composed of two sections: files and posters. Files are organized by names of persons, groups and exhibition spaces as well as by topics and PAD/D administrative categories.

The poster collection includes works relating to ACT UP, Angry Arts, AWC, Barbara Kruger, Coalition for a People's Alternative in 1980, Dona Ann McAdams, Elizabeth Kulas, Greg Sholette, Guerrilla Girls, Heresies, Jerry Kearns, Keith Haring, PAD/D, Printed Matter, Terminal New York, War Resisters League, Yoko Ono and John Lennon, and others.

http://gregorysholette.com/essays/docs/14_collectography.pdf

Adrian Piper

Adrian Margaret Smith Piper, född 20 september 1948 i USA. Konstnär, filosof och yogaälskare. Adrian Piper har i mer än tre decennier berört frågor om rasism, rasmässiga stereotyper och främlingsfobi i sin konst. "She introduced issues of race and gender into the vocabulary of Conceptual art and explicit political content into Minimalism."

Adrian Piper är svart men hennes hy råkar vara ljus och hennes hår rakt. Ett av hennes verk är My Calling Card (Mitt visitkort). Hon delar ut visitkortet när hon rör sig i sociala sammanhang, ofta i konstvärlden, och hör rasistiska skämt och anmärkningar. På kortet börjar hon med att klargöra att hon är svart och avslutar ungefär så här "Jag beklagar det obehag min närvaro orsakar dig, precis som jag är säker på att du beklagar det obehag som din rasism orsakar mig." www.adrianpiper.com

q

r

Radical feminism

Radical feminism is a "current" within feminism that focuses on patriarchy as a system of power that organizes society into a complex of relationships pro-

ducing a "male supremacy" that oppresses women. Radical feminism seeks to challenge and to overthrow patriarchy by opposing standard gender roles and male oppression of women, and calls for a radical reordering of society. Early radical feminism, arising within second-wave feminism in the 1960s, typically viewed patriarchy as a "transhistorical phenomenon" prior to or deeper than other sources of oppression, "not only the oldest and most universal form of domination but the primary form" and the model for all others. Later politics derived from radical feminism ranged from cultural feminism to more syncretic politics that placed issues of class, economics, etc. on a par with patriarchy as sources of oppression.

S

Valerie Solanas

Valerie Solanas (1936–1988) was an American radical feminist writer best known for shooting the artist Andy Warhol in 1968. She wrote the SCUM Manifesto, an essay on patriarchal culture advocating the creation of an all-female society.

S.C.U.M

Valerie Solanas' SCUM Manifesto was written in

1967 and published in 1968, the year she shot and wounded Andy Warhol. The text used here is that of the 1983 edition of the Manifesto which was published by the Matriarchy Study Group. <http://gos.sbc.edu/s/solanas.html>

Spacecampaign

et politisk projekt som omfattar plakater, klistermärker, T-shirts och pressekort samt aktiviteter, såsom föredrag, fiktive artikler, spam-mail och aktioner. Spacecampaign iscenesätter också situationer med hög medieappell i försøget på att förskya stereotyper och lancere nye billeder.

Gayatri Spivak

Gayatri Chakravorty Spivak is an Indian literary critic and theorist. She is best known for the article "Can the Subaltern Speak?" considered a founding text of postcolonialism.

Spivak founded The Pares Chandra and Sivani Chakravorty Memorial Literacy Project, a not-for-profit organization to provide a primary education of quality for children in some of the poorest regions of the globe. The Project currently operates schools in rural areas of West Bengal, India. By setting up schools and giving sustained training to local teachers who operate them with the help of local supervisors, the Project seeks to offer children in these areas the resources to enter the mainstream education system for high school and beyond. The Project is committed to using the existing state curriculum and textbooks to train teachers, in the belief that by using these materials they can better enable their students to enter the national education system on equal terms with others. "Since India constantly brags about being the world's largest democracy, and this is a large sector of the electorate, what I'm trying to do is develop rituals of democratic habits," she said of the Project.

Judith Butler has noted that Spivak's supposedly inaccessible language has, in fact resonated with, and profoundly changed the thinking of, "tens of thousands of activists and scholars." And Marxist literary critic Terry Eagleton, who has called her writing "inaccessible," noted nevertheless that "there can thus be few more important critics of our age than the likes of Spivak... She has probably done more

long-term political good, in pioneering feminist and post-colonial studies within global academia than almost any of her theoretical colleagues."

Suffragetterna

Suffragetterna var en grupp kvinnor som i början av 1900-talet i England kämpade för kvinnors rösträtt genom civil olydnad. Suffragetterna bildades ur ett missnöje med hur andra delar av rösträttsrörelsen arbetat och bildade därför den fristående organisationen Women's Social and Political Union (WSPU). De arbetade mer offensivt än tidigare rörelser, exempel på detta kunde vara att låta bli att betala skatt, vägra att folkbokföra sig eller krossa fönster och tända eld på postlådor.

En gång för snart hundra år sedan tog en suffragett sin yxa och högg sönder en målning av en naken Venus. Hennes aktiva motstånd mot patriarkatet kan ses som ett tidigt feministiskt performanceverk. (Och den manliga traditionen har inte sett sitt sista dyrbara konstobjekt knuffas ner från sin piedestal) Et andet eksempel på Suffragetternes måde at aktionere på, som kan læses som et konceptuelt og performativt værk: Ved en demonstration kunne en af kvinderne finde på at spytte efter politiet, dette førte til kvindens anholdelse, hvilket sikrede hende en plads på næste dags avisforside!

Systemskapets år

är en drygt nio timmar lång dokumentärfilm om den feministiska rörelsen i Stockholm. Filmen består av ett 60-tal reportage om kvinnokampen under ett år, från augusti år 2003 till och med juli år 2004, och dokumenterar demonstrationer, debatter, fester, aktioner och intervjuer. Systemskapets år är ett arkiv, en kunskapsbank och ett tidsdokument där Sonia Hedstrand och Åsa Elzén skriver historia ur sitt eget perspektiv.

t

då de blev inbjudna av The Knife att ta emot bandets Grammis som bästa popgrupp 2003. Unfucked Pussy kom utklädda till gorillar med nummer 50 skrivet på dräkterna, som en protest mot den manliga dominansen inom musikindustrin.

u

Unfucked Pussy

Unfucked Pussy var en svensk konstnärsgrupp som bestod av Joanna Rytel och Fia-Stina Sandlund som arbetade med en form av politiska och feministiska konstaktioner och andra konstprojekt. Duon arbetade tillsammans från 1999 fram till och med 2003. Duon blev mest uppmärksammasad för sin konstkupp under Fröken Sverige-tävlingen 2001 då de sprang upp på scenen, rullade ut en banderoll som det stod "ubbslem" på och tryckte på överfallsalarm. En av deras sista aktioner skedde på Grammisgalan 2003

v

W

WAR

WAR is an acronym for "Women Artists in Revolution" of which Nancy Spero was a member. Prior to this in 1966-70 she had created a series of anti-Vietnam War "manifestos" which were images created with water paints and inks on paper. She then attended AWC (Art Workers Coalition) meetings, which had men and women members, and became part of WAR, which was an offshoot. She said, "I loved it. I was so angry at that time about so many things, especially about not being able to get my art out, to get people to look. I thought, "WAR" – that's it. We started to organize some actions and protests and wrote manifestos. For example, a few of us marched into the Museum of Modern Art and demanded equality for women artists. Then, I joined another, the Ad Hoc Committee of Women Artists. It all went very fast in those days."

Elin Wikström

Elin Wikström är född 1965 i Västerås. Hon arbetar med relationell estetik, performance, konstruerade situationer, främst undersökningar av sociala och ekonomiska system och konventioner, men även frågor om konsumtion, samhörighet och makt. Efter att ha läst No Logo av Naomi Klein beslutade Wikström sig för att under ett år endast bära egentilverkadade kläder. Hon hade tillgång till konstens rum och på det sättet en plattform för att genom sitt projekt diskutera den internationella modeklädesindustrin vars verksamhet ofta vilar på bottenlösa sweatshops i tredje världen.

Women 2003

Woman 2003 var et billboard projekt, der fandt sted i offentlige rum i Malmö og København i 2003. Mere end 100 kvindelige billedkunstnere var inviteret til at lave et billboard, der skulle adressere en offentlighed fra et 'kvindelige' perspektiv – som modsætning til de mange sexistiske og kvindeundertrykkende reklamer, der ellers præger bybilledet i eksempelvis Kbh. og Malmö.

<http://www.women2003.dk>

Women down the pub

Women down the Pub is an artist group based in Copenhagen collaborating on questions of representation critique and gender politics. Their actions and projects have mainly taken place outside the art institutions.

One the latest projects is the book "VIEW - feminist strategies in danish visual art," ("Udsigt") presenting a broad range of feminist strategies in Danish visual arts since the late 1960's. Most of the works presented have taken place within an art context, others are activist works and demonstrations that at the time were not conceived as art, but we believe they have ment a great deal to the history of Danish feminist art. Other projects:

www.sexogpenge.dk, a homepage for out-lets on the subject of sexist commercials, where Women down the Pub took the discussion further and confronted the responsible companies with all the angry mails written to our homepage, by both men and women.

"Herstories tour", an alternative sightseeing boat tour in the harbour of Copenhagen with sights marking pioneering women and their history. With Herstories tour, we wanted to speak of women who had defied the patriarchal power structure and found a place in the public sphere on their own terms. Their actions reveal that society can be changed and that it makes sense to stand up for your rights.

Women Down the Pub was formed in 1997 by Åsa Sonjasdotter, Andrea Creutz, Lisa Strömbeck, Kirstine Roepstorff, Katya Sander, Marika Seidler and Christina Prip. Active members today are Åsa Sonjasdotter, Andrea Creutz, Lisa Strömbeck, Nanna Debois Buhl and Nynne Haugaard.

See also: 'Kvinder på Værtshus'

Women in Black

An international network of women against war and militarism. The idea came from Israeli and Palestinian women who met across the boundaries of conflict to demonstrate in silence dressed in black. In 1991 Women in Black started in Belgrade. Later, groups appeared in many countries across the globe.

med hvad vi møder på vor rejse i vor egen bydel.
 YNKB har blandt andet været med til at projektet
 "Fragtmandshallerne", lavet duplikationer og fjern-
 syn.
<http://www.ynkb.dk>

YOMANGO

Yomango is a shoplifting movement that originated
 in Spain in 2002.

1. YOMANGO [Mango is a popular Spanish clothing
 chain. YOMANGO, in spanish slang means 'I steal'.
 'manga' -spanish for sleeve, hence 'mangar', to
 sleeve, to steal] is a brand name whos principal
 objective, as is the case with all important brands, is
 not the selling of things, but the mass promoting of a
 life-style. Specifically, the promoting of shoplifting as
 a form of disobedience and direct action against
 multinational cooperations.

2. Dare to desire: YOMANGO is your style: risky, inno-
 vative. It is the articulate proliferation of creative
 gestures. YOMANGO is not about theft, its about
 magic, about the liberation of desire and intelligence
 cristalized in the "things" offered for sale.

If YOMANGO has a politics, it is the politics of happi-
 ness, of putting the body first. Be happy, insultingly
 happy. YOMANGO: feel pretty!

3. Because you can't BUY happiness. Capitalism cur-
 rently works through the exploitation of collective
 intelligence and creativity. The market nurishes itself
 on the ideas, the life forms and the multiple ways in
 which people express themselves through words,
 clothes, gestures, sexuality... Commerce appropri-
 ates your desires, your expectations, your experi-
 ences and gives them back to you, alienated, distant,
 converted into "things" for you to buy. Buy your own
 happiness, from concentrates. The YOMANGO style
 proposes reappropriating, legitimizing and extending
 the "expropriation" of what is, in effect, previously to
 its conversion into "things", was part of the com-
 mons. YOMANGO, its very much inside of you.

4. Inventing new gestures that, once repeated, open
 new worlds for us to inhabit. "Buying" is an exercrise
 in passivity. Boring and alianating, it is a socially pre-
 determined act. YOMANGO is a creative and exciting
 practice. "Stealing" is understood to be a crime, but
 YOMANGO does not acknowledge legalities or illegal-
 ities. More so, it speaks of a kind of legitimacy which

YNKB

Ydre Nørrebro Kulturbureau er en kunstnergruppe på
 ydre Nørrebro. Fælles for os er at vi ønsker at
 relokalisere den kunstneriske aktivitet til det lokale
 miljø. Dvs at vi ønsker at lade os inspirere af mellem-
 menneskelige forhold på Ydre Nørrebro til aktiviteter
 der involvere det lokale miljø. Vi ønsker ikke at
 etablere maleriudstillinger på Ydre Nørrebro af
 lokale kunstnere, men snarere at opbygge en viden
 om Ydre Nørrebro og derved etablere forbindelser
 i miljøet og at påvirke eller udfri den latente
 kreativitet der findes i alle menneskelige
 samfund. Vi ønsker at optræde loyalt overfor alle vi
 møder og kun at bruge de materialer vi benytter
 (interviews, videooptagelser, fotos osv) i forståelse
 med de involverede. Indsamlede materialer indgår i
 et arkiv og formidles gennem udgivelsler, møder og
 debatter. YNKB er en selvstændig og frivillig kunst-
 nergruppe, politisk og økonomisk uafhængig, der
 arbejder på græsrodsniveau i et langsigtet projekt.
 Gruppens praksis udspringer af og i interaktivitet

comes from below, the legitimacy of daily life, of
 wanting to live freely, creatively.

Buying is an action based on obedience. YOMANGO is
 a disobedient style. YOMANGO is the hand, which in
 an irreducible insubordinate dance, draws an unmedi-
 ated arch of desire from the stand to your pocket,
 without money or credit cards

5. YOMANGO is not the propogation of private proper-
 ty through other means. It does not propose accumu-
 lation. It consists in taking to the extreme the free
 circulation of goods. Potlacht!: reapropriate and
 make circulate, satisfy the desires and necessities of
 your loved ones. Have people over for YOMANGO din-
 ners. Steal this magazine!

6. The market offers us a false alternative, a false lib-
 erty to choose between one way to spend our money
 or another. Your hopes and dreams be them of one
 brand or another, almost always benefit the same
 guy. YOMANGO affirms the real alternative: Its either
 MONEY or YOMANGO!

7. YOMANGO turns the mall into a playground. These
 supposed public spaces, where the market commer-
 cializes, regulates and controls our basic wish to live
 shared experiences, these human antfarms that
 cross leisure and culture. YOMANGO breaks out of
 the isles and defies dreary routines.

8. YOMANGO is with you in every daily gesture you
 make. Its with you during your best moments. Those
 that don't cost money. YOMANGO systematizes daily
 acts. In Barcelona, the YOMANGO franchise held civil
 disobedience workshops adapted to the YOMANGO
 lifestyle, as well as workshops where imaginative
 and useful tools were produced. Also, encounters,
 discussions, dinners, parties, all for the public to
 enjoy.

9. YOMANGO is a franchise you can form wherever
 you want. The YOMANGO style is an open ended
 process, generating tools, prototypes and dynamics
 which flow and proliferate, waiting to be reappropri-
 ated and to circulate. A brand name that's everyones.
 That is born from and for the commons.
 Remember: YOMANGO, only in your closest multina-
 tional.

10. YOMANGO.

You want it? You got it.

<http://www.yomango.net/node/126>

